

वेधनी, स्त्री, (विधत्तेऽनयेति । विध + ल्युट् । स्त्रियां ङीष् ।) हस्तिकर्णवेधनास्त्रम् । इति त्रिकाण्डशेषः । मेधिका । इति भावप्रकाशः । वेधसुखाः, पुं, (वेधे वेधने सुखाः श्रेष्ठः ।) कर्चूरः । इति राजनिर्घण्टः ।

वेधसुखकः, पुं, (वेधसुखा + स्वार्थे कन् ।) हरिदा-
त्रयः । काचा हल्दि इति ख्यातः । तत्पञ्चायः ।
कर्चूरकः २ दाविडकः ३ कात्पकः ४ कात्पकः
५ । इत्यमरभरतौ ।

वेधसुखा, स्त्री, (वेधे सुखा ।) कलूरी । इति
राजनिर्घण्टः ।

वेधसं, स्त्री, ब्राह्मतीर्थम् । अङ्गुष्ठमूलम् । इति
शब्दचन्द्रिका ।

वेधाः, [सु]पुं, (विधधातीति । वि + धा + “विधाञो
वेध च ।” उणा० ४ । २९४ । इति अचिः ।
वेधादेशश्च सोपसर्गधातोः ।) ब्रह्मा । (यथा,
रघुः । १ । २६ ।

“तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना ।
तथाहि सर्वं तस्यासन् परार्थकल्ला गुणाः”)
विष्णुः । इत्यमरः । (शिवः । यथा, हरिवंशे
भविष्यपर्वणि । १५ । १२ ।

“नमस्ते श्रितिकण्ठाय नीलश्रीवाय वेधसे ।”)
सूर्यः । इति शब्दरत्नावली । पण्डितः । इति
विष्णुः । चेतार्कटचः । इति शब्दचन्द्रिका ।
अनन्तपुत्रः । यथा,—

“इच्छाकुर्वन्तुदायादौ मध्येदशमवाप्रवान् ।
सुमुनस्य प्रतिष्ठानं तस्य पुत्रः पुच्छरवाः ।
नरिष्ठतः शुक्राः पुत्राः शक्रं चतसृदाहृतम् ।
नाभागस्याम्बरीषोभून् सचक्षं पार्थिवं ततः ।
कोटवे पार्थकं चैत्रं रणदृष्टिभूय ह ।
श्रयतिर्मिथुनन्वाघीदग्नौ नाम विभ्रतः ।
सुकन्या नाम कन्या च या पत्नी यादवस्य च ।
अनन्तस्य च पुत्रोऽभूत् वेधो नाम महाप्रभुः ।
आनर्त्तविवधे तेन पुटौ कुशस्थली कृता ।”

इति बह्मपुराणे सागरीपाख्याननामाध्यायः ।
(प्रजापतिर्देवादिः । यथा, कुमारः । २ । १४ ।
“परतोऽपि परञ्चासि विधाता वेधसामपि ।”
त्रि, मेधावी । इति निघण्टुः । १ । १५ । विविध-
कर्मा । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ४३ । १२ ।

“आ वेधसं नीलपट्टं दृष्टवन् ।”
“कोटग्रं देवं वेधसं विविधकर्तारम् ।” इति
तद्वाक्ये सायणः ।)

वेधितः, पुं, (विध + णिच् + क्तः ।) कारित-
विद्धः । ह्रिन्तः । इत्यमरः ।

वेधनी, स्त्री, (विधति त्वचमिति । विध ह्रिन्नीकरणे
+ णिनिः । ङीप् ।) रक्तपा । इति शब्दरत्ना-
वली । जोक इति भाषा । मेधिका । इति
राजनिर्घण्टः ।

वेधो, [न] त्रि, (विधतीति । विध ह्रिन्नीकरणे +
णिनिः ।) वेधकर्ता । (यथा, महाभारते ।
५ । ६६ । ३० ।

“तेवामचीयि कर्षोच नासिकाश्चैव मायया ।

निमित्तवेधो स सुनरीषोकाभिः समर्पयत् ।”)
वेधविशुद्धः । विधधानोर्णिन्प्रत्ययेन वेधशब्दा-
दस्यर्थे इन्प्रत्ययेन वा निष्पन्नः । अन्वयेतसे,
पुं । इति राजनिर्घण्टः ।

वेधं, स्त्री, (विध + यत् ।) लक्ष्यम् । इति जटा-
धरः । (यथा, मार्कण्डेये । ४२ । ७ ।

“प्राणो धनुः शरीरं स्यात्मा ब्रह्म वेधमनुत्तमम् ।
अप्रमत्तेन वेद्व्यां शरवत् तन्मयो भवेत् ।”)
वेधनीये, त्रि । यथा,—

“वट्कर्णोपतिमाशङ्क्य भानोः शुद्धा समेऽपि
च ।

कर्णौ वेधौ न दोषः स्यादस्य मरणं भवेत् ।”
इति मलमासतत्त्वम् ।

वेनः, पुं, (अजतीति । अज गतौ + “धाटृवस्य-
अतिथ्यो नः ।” उणा० १ । ३६ । इति नः । अजते-
र्वोभावः ।) प्रजापतिः । इत्युणादिकोषः ।
(पृथुराजपिता । यथा, मार्कण्डेये । २७ । १५ ।
“हतमेतं तथा लोभात् मदादेनं द्विजैर्हतम् ।”
अत्यान्वदिवरुणं मृद्वंश्यान्वेनशब्दे द्रष्ट-
व्यम् । ॥ देवविशेषः । इति निघण्टुः । ५ । ४ । २४ ।
यथा, ऋग्वेदे । १० । १२३ । १ ।

“अयं वेनश्चोदयन् एविग्रभा ।”
“वेनः कान्तः एतत्संज्ञो मध्यमस्थानो देवः ।”
इति तद्वाक्ये सायणः । ॥ अयति गच्छत्यनेन
स्वर्गमिति । यज्ञः । इति निघण्टुः । १ । १७२ ।

त्रि, मेधावी । इति निघण्टुः । ३ । १५ । ५ । यथा,
वाजसनेयसंहितायाम् । १३ । ३ ।

“सौमतः सुरचो वेन आवः ।”
“वेनः कामनीयो मेधावी वा ।” इति तद्वाक्यम् ।
कामयमानः । यथा, ऋग्वेदे । ८ । ८६ । ५ ।

“आयन्मा वेना अरुहन्तस्य ।”
“वेनाः कामयमानाः” इति तद्वाक्ये सायणः ।)

वेना, स्त्री, (वेन शब्दे संभक्तौ वा + “वनेरिषो-
पधायाः ।” उणा० ३ । ८ । इति नः उपधाया
इत्वच् ।) नदीविशेषः । इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादिरुतिः । (यथा, महाभारते । ३ । ८८ । ३ ।
“वेना भीमरथो चोमे नदी यापभयापहे ।”)
वेप, ट, ङ, ङ चले । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
आत्म०-अक०-सेट् ।) चलः कम्पनम् । टु,
वेपयुः । ऋ, अविवेपत् । ङ, वेपते वायुना दृष्टः ।
इति दुर्गादासः ।

वेपः, [सु] स्त्री, (वेप कम्पने + “सर्वधातुभ्यो-
ऽसुन् ।” उणा० ४ । १८८ । इत्यसुन् ।) अन-
वयम् । यथा,—

“स्याद्वलप्योतियोः क्लोवं यचो वाच्यघ घातुषु ।
मेदो वेपोऽनवदोष सभायाश्च सदो न ना ।”
इत्युणादिकोषः ।

(विरेपः । इति साधुपाठः । इत्युज्ज्वलः । ४ ।
१८६ । ॥ कम्पे । इति निघण्टुः । २ । १५ ।
यथा, ऋग्वेदे । १० । ४६ । ८ ।

“प्रजिह्वया भरते वेपो अचिः ।”
“वेपः कर्म्मजमेतत् ।” इति तद्वाक्ये सायणः ।)

वेपयुः, पुं, (वेपनमिति । वेप + “द्वितीऽपुच् ।”
३ । ३ । ८६ । इति अपुच् ।) कम्पः । इत्य-
मरः । (यथा, गीतायाम् । १ । २६ ।
“वेपयुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च आयते ।”)
वेपनं, स्त्री, (वेप + ल्युट् ।) कम्पनम् । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, सुश्रुते शारीरस्थाने
१० आध्यायः । “तत्र विद्वस्य क्रोशनविनमन-
मोहनभ्रमणवेपनानि मरणं वा भवति ।”)
वेमः, पुं, वापदण्डः । यथा,—

“वापदण्डः पुंसि वेमा वेमो ना वेम न हयोः ।”
इति शब्दरत्नावली ।
वेमा, [न] पुं, (वयत्यनेनेति । वे + “वेचः सञ्चञ्च ।”
उणा० ४ । १४६ । इति वमनिन् ।) वापदण्डः ।
इत्यमरभरतौ । (यथा, नैषधे । १ । १२ ।
“सितांशुर्वर्ज्ययति स्म तद्गुणे-
र्मेहासिवेनः सङ्कल्लवरी बहुम् ।”
अर्द्धेर्चादित्वात् स्त्रीवलिङ्गोऽपि । यथा, वाज-
सनेयसंहितायाम् । १६ । ८६ ।
“नमहुर्धोरस्तसर्गं न वेम ।”)
वेरं, स्त्री, शरीरम् । वार्त्ताङ्गः । कुङ्कुमम् । इति
मेदिनी ।

वेरकं, स्त्री, कर्पूरम् । इति हारावली ।
वेल, ऋ चाखे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) ऋ, अविवेल् । इति दुर्गादासः ।
वेल, तु क कार्णार्थे । इति कविकल्पद्रुमः । (अदन्त-
चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) कार्णार्थः । कालो-
पदेशः । अविवेल् । कालमियत्तया गणकः
एतावती वेलेति कथितवानित्यर्थः । इति दुर्गा-
दासः ।

वेलं, स्त्री, उपवनम् । यथा, हेमचन्द्रे ।
“अपोपाभ्यां वनं वेलमारामः कृत्रिमे वने ।”
वेला, स्त्री, (वेलातेऽनयेति । वेल् + शुरोच् हलः
इत्वः । ततश्चाप् ।) कालः । तत्पञ्चायः ।
समयः २ ऋणः ३ वारः ४ अवसरः ५ प्रस्तावः
६ प्रक्रमः ७ अन्तरम् ८ । इति हेमचन्द्रः ।
तत्परिमाणानि यथा,—

“अथिपय्यपरिचेषो निमेषः परिकीर्तितः ।
द्वौ निमेषौ त्रुटिर्नाम द्वे त्रुटौ तु लवः स्मृतः ।
द्विलवः चण्ड इत्युक्तः काष्ठा प्रोक्ता दश चण्डाः ।
दश काष्ठाः किला नाम तत्संख्या स्याच्च
नाडिका ।

घटिके द्वे सुहूर्णः स्यात्तैस्त्रिंशत्या दिवानिशम् ।
चतुर्विंशतिवेलाभिरहोरात्रं प्रचक्षते ।
सूर्योदयादि विज्ञेयो सुहूर्णानां क्रमः सदा ।
पश्चिमादहोरात्रादि होराणां विद्यते क्रमः ।
श्रेयं पित्रामहोरात्रं पत्नी लब्धसितासितौ ।
त्रिंशता च दिनेर्मासो हिमास ऋतुश्चतुर्थः ।
भवेद्द्विचमहोरात्रं ऋतुभित्तरदक्षिणौ ।
वर्षं द्वादशभिर्मासैर्मलमासस्त्रयोदशः ।”
इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः । ॥

मर्यादा । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १५
६३ । ३६ ।

इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः । ॥

मर्यादा । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १५
६३ । ३६ ।

इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः । ॥

मर्यादा । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १५
६३ । ३६ ।

इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः । ॥

मर्यादा । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १५
६३ । ३६ ।

इति बह्मपुराणे गणभेदनामाध्यायः । ॥